

AKUZATIV SINGULÁRU

Rod		
MUŽSKÝ životný	toho	zájmeno ukazovací
	jednoho	číslovka základní
	nového, cizího	adjektiva
	mého, tvého, jeho, jejího	zájmena
	našeho, vašeho, jejich	přivlastňovací
	studenta, muže	substantiva
-	ten	zájmeno ukazovací
	jeden	číslovka základní
MUŽSKÝ	nový, cizí	adjektiva
neživotný	můj, tvůj, jeho, její	zájmena
-	náš, váš, jejich	přivlastňovací
	byt, měsíc	substantiva
ŽENSKÝ	tu	zájmeno ukazovací
	jednu	číslovka základní
	novou, cizí	adjektiva
	moji, tvoji, jeho, její	zájmena
	naši, vaši, jejich	přivlastňovací
	ženu, židli	substantiva
	skříň, kost	
STŘEDNÍ	to	zájmeno ukazovací
	jedno	číslovka základní
	nové, cizí	adjektiva
	moje, tvoje, jeho, její	zájmena
	naše, vaše, jejich	přivlastňovací
	město, moře	substantiva
	nádraží	

Akuzativ (čtvrtý pád) se používá:

a) po některých slovesech k vyjádření přímého předmětu: Dám si kávu a vodu. Chci rohlík a housku. Hledám fakultní nemocnici. Znám Petra i Pavla.

b) po některých slovesech s prepozicemi na, o, za k vyjádření předmětu: Čekám na Petra. Starají se o naši babičku. Děkujeme vám za radu.

c) po těchto předložkách (s významem směru – na otázku kam?): na, nad, pod, pro, před, za: Položím to na lavici. Pověsím hodiny nad ledničku. Dej to pod stůl. Mám dárek pro Evu. Přijdu před školu. Přijedu za hodinu.

Pozor: tyto předložky se pojí taky s lokálem, pak vyjadřují místo – na otázku kde?

- d) v časových údajích po předložkách v/ve, o: v jednu hodinu, o půl šesté
- e) k vyjádření času bez předložky (každou středu, příští sobotu, minulý týden, ...)

Na substantiva v akuzativu se ptáme tázacími zájmeny v akuzativu koho, co: Koho vidíš? – Vidím učitele. Na koho čekáš? – Čekám na kamarádku. Co vidíš? – Vidím školu. Za co mu děkuješ? – Děkuju mu za oběd.

